

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Karla Černína, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. F.**
t. č. Věznice Mírov, Mírov 27/6, Mírov

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2024, č. j. 34476-2/2024-900000-311,**

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Celní úřad pro Jihomoravský kraj rozhodnutím ze dne 13. 6. 2024, č. j. 350724-7/2024-530000-11.1, vyzval žalobce podle § 5 odst. 2 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 85/2024 Sb. (dále jen „zákon o správních poplatcích“) k zaplacení správního poplatku ve výši 400 Kč za podání žádosti o posečkání úhrady daně. Odvolání žalobce proti uvedenému rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „napadené rozhodnutí“). Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 8. 1. 2025 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
2. Soud se zabýval přípustností žaloby.
3. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustný.*
4. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. *je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.*
5. Podle § 70 písm. c) s. ř. s. *jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem.*
6. Přípustností žaloby proti výzvě k zaplacení správního poplatku podle § 5 odst. 2 zákona o správních poplatcích se zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) poprvé v rozsudku ze dne 20. 1. 2005, čj. 2 Azs 252/2004-93, č. 540/2005 Sb. NSS. Dospěl přitom k závěru, že rozhodnutí o odvolání proti výzvě k zaplacení správního poplatku je rozhodnutím, jímž se pouze upravuje vedení řízení před správním orgánem ve smyslu § 70 písm. c) s. ř. s. Toto

rozhodnutí nemá samo o sobě za následek ukončení řízení; k němu dochází až rozhodnutím o zastavení správního řízení, proti němuž je žaloba podle § 65 a násl. s. ř. s. přípustná. V rozsudku ze dne 28. 2. 2006, čj. 1 A 4/2004-75, shodně uvedl, že „rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil výzvu k zaplacení správního poplatku, je (...) bezesporu úkonem, kterým se upravuje vedení řízení. Práva stěžovatele, která mu vyplývají z hmotněprávních předpisů, tím nebyla nikterak dotčena“.

7. Stejně závěry, vycházející z rozsudku čj. 2 Azs 252/2004-93, lze nalézt i v novější rozhodovací praxi NSS, a to např. v rozsudcích ze dne 18. 4. 2019, čj. 9 Afs 68/2019-66, bod [13], a ze dne 23. 5. 2019, čj. 9 Afs 134/2019-39, bod [9], podle nichž dospěl-li NSS „v minulosti k závěru, že rozhodnutím, resp. úkonem, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti účastníka řízení ve smyslu § 65 s. ř. s., není výzva k zaplacení soudního poplatku, resp. rozhodnutí o odvolání proti takové výzvě, ale až rozhodnutí o zastavení správního řízení podle § 5 odst. 4 zákona o správních poplatcích, pak tím dal jednoznačně najevo, že těžiště soudního přezkumu poplatkové povinnosti, včetně případného osvobození od správního poplatku, leží až v řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž bylo řízení zastaveno“.
8. Z uvedeného tedy plyne, že přezkumu zákonnosti poplatkové povinnosti se bude žalobce moci domáhat až žalobou proti rozhodnutí o zastavení řízení o jeho žádosti o posečkáni úhrady daně, bude-li samozřejmě takové rozhodnutí vydáno a za předpokladu, že žalobce vyčerpá odvolání jako řádný opravný prostředek proti rozhodnutí o zastavení řízení (srov. rozsudky NSS čj. 9 Afs 68/2019-66, bod [15] a 9 Afs 134/2019-39, bod [10]).
9. S ohledem na výše uvedené soud žalobu odmítl pro nepřípustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 70 písm. c) a § 68 písm. e) s. ř. s.
10. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
11. Pro nadbytečnost soud nerozhodoval o žalobcových návrzích na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení před soudem. Z § 36 odst. 3 věty třetí ve spojení s § 35 odst. 10 věty první s. ř. s. plyne, že oběma žádostem nelze vyhovět v případě, že *návrh zjevně nemůže být úspěšný*, což zahrnuje i na případ nepřípustnosti žaloby.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. března 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu